

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715211885
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8715211885.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Antónie Kandravej, v právnej veci navrhovateľky V.B. S.O., R.. M., S.. XX.XX.XXXX, M. Q., Q. XXXX/X proti manželovi P.J. S.J., S.. XX.XX.XXXX, M. Q., Q. XXXX/X, zastúpený JUDr. Magdalénou Hamaliarovou, bytom Poprad, Šoltésovej 3474/11, za účasti kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, Hraničná 667/13, Poprad, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k rodičom k maloletému Q. S.Z., S.. XX.X.XXXX a L. S., S.. XX.X.XXXX, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C 436/2015-187 zo dňa 27.4.2018, v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 11C 436/2015-252 zo dňa 21.5.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok č.k. 11C 436/2015-187 zo dňa 27.4.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C 436/2015-252 zo dňa 21.5.2019 vo výrokoch o výživnom na mal. Q., úprave styku otca a mal. Q. a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 11C 436/2015-187 zo dňa 27.4.2018 prvoinštančný súd odporcu zaviazal prispievať na výživu mal. Q., nar. 23.9.2013 sumou 60 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do doby, kým sa nezmenia pomery.

Otcovi bol upravený styk s mal. Q. tak, že je oprávnený stretávať sa s dieťaťom každú druhú sobotu v mesiaci od 9.00 hod. do 17.00 hod. Matka je povinná v určenom čase pred svojim bytom dieťa riadne pripraviť a odovzdať otcovi a ten je povinný v určenom čase na tom istom mieste dieťa odovzdať matke, a to dňom právoplatnosti rozsudku. Súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Prvoinštančný súd o úprave rodičovských práv a povinností k mal. Q. rozhodol po tom, čo konanie o rodičovských právach a povinnostiach bolo súčasťou konania a rozhodovania v konaní o rozvod manželstva v súlade s ust. § 100 Civilného mimosporového poriadku. Prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 11C 436/2015-113 zo dňa 21.4.2017 manželstvo rodičov mal. Patrika rozviedol. Zároveň rozhodol o tom, že v tom čase ešte mal. L. S. a mal. Q. S. sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti matky V. S., ktorá je povinná spravovať majetok maloletých detí. Tieto výroky nadobudli právoplatnosť dňa 27.5.2017.

Výroky o výške výživného a trovách boli zrušené odvolacím súdom uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4CoP 9/2017-134.

Prvoinštančný súd zistil, že matka trvala na určení výživného na mal. Q. sumou 100 eur mesačne. Od novembra 2017 je matka nezamestnaná, poberala podporu v nezamestnanosti a hľadala si aktívne

prácu. Za byt uhrádzala mesačne sumu 200 eur, platila školu staršiemu synovi L., škôlku mal. Q.. Od odporcu dostáva 150 eur mesačne. Z predchádzajúceho zamestnania Slovenská pošta, a.s. dostala uhradených 3.000 eur z titulu odstupného. Otec maloletého Q. je živnostník a daňové priznanie za rok 2017 predstavuje v daňovom základe 8.236 eur, čo je 686 eur mesačný príjem. Má náklady na bývanie 140 eur mesačne, uhrádza energie 12,50 eur, na stravu a oblečenie spotrebuje približne 350 eur mesačne. Uhrádza pôžičku a bol ochotný na výživu mal. Q. prispievať sumou 60 eur mesačne. Zároveň žiadal upraviť styk s mal. dieťaťom.

Prvoinštančný súd aplikujúc ust. § 100 CMP a § 23 ods. 1 Zákona o rodine, v spojení s ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, § 24 ods. 3 Zákona o rodine, § 25 ods. 1 Zákona o rodine a § 62 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine dospel k záveru, že majetkové pomery rodičov zodpovedajú tomu, aby suma 60 eur mesačne pokryla potreby maloletého Q. s tým, že matka je povinná rovnakou mierou podieľa sa na výžive mal. syna.

Prvoinštančný súd vyhovel návrhu otca na úpravu styku s mal. dieťaťom. S úpravou styku s dieťaťom matka nesúhlasila z dôvodu, že dieťa za prítomnosti otca je aj s jeho priateľkou. Prvoinštančný súd však uviedol, že dieťa má právo stretávať sa s otcom a nie je možné podmienky matky v tomto prípade akceptovať. Považoval tieto podmienky za nelogické a obmedzujúce.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 52 CMP.

3. V doplňujúcom rozsudku č.k. 11C 436/2015-252 zo dňa 21.5.2019 prvoinštančný súd určil povinnosť otca prispievať na výživu L. S.Z. mesačne sumou 150 eur od právoplatnosti rozvodového rozsudku dňa 27.5.2017 do 6.6.2018 s tým, že dlžné výživné za toto obdobie súd neurčil. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 24.6.2019. Takto bolo určené výživné zo strany otca na syna L., ktorý počas konania o rozvod manželstva sa stal plnoletým. Výživné na L. za obdobie od 6.6.2018 do budúcnosti bolo určené na základe uzatvorené zmiernosti medzi synom L. a otcom uznesením Okresného súdu Poprad č.k. 13Pc 18/2018-44 zo dňa 19.9.2018.

4. Proti prvoinštančnému rozsudku č.k. 11C 436/2015-187 v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka maloletého Q.. Namietala rozhodnutie o výške výživného na sumu 60 eur, keď táto suma podľa jej názoru je veľmi nízka. Pokiaľ by aj ona prispievala na výživu syna rovnakou mierou, suma 120 eur mesačne by nepostačovala na pokrytie potrieb maloletého dieťaťa a išlo by o veľký rozdiel v životnej úrovni odporcu a mal. Q.. Súd nezohľadnil ani jej osobnú starostlivosť o mal. Q. pri určovaní výšky výživného. Nie je v jej možnostiach a schopnostiach pracovať tak, ako otec maloletého, ktorý sa venuje práci často krátko celý deň, pretože je sama a sama sa stará o svoje dieťa. Pri práci je znevýhodnená, keď je nútená nájsť si takú prácu, kde by pracovná doba bola v čase, ako je maloletý syn v škôlke. Nájsť si takú prácu je priam nemožné. Poukázala na to, že otec maloletého dieťaťa má aj vedľajšie príjmy, čo však súd zjavne nebral do úvahy. Z odstupného doplatila pôžičku, ktorú použili na opravu bytu, na ktorej bol bývalý manžel ručiteľom. Z odstupného uhradila aj ročný poplatok za školu staršiemu synovi L. vo výške 690 eur. Poukázala na to, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť ešte aj k staršiemu synovi L., ktorý je už plnoletý.

Namietala úpravu styku otca s mal. Q., pretože nie je v záujme mal. Q., aby sa stýkal s otcom a jeho aktuálnou priateľkou, čo maloleté dieťa neznáša dobre a musí sa vysporiadať, že nežije v kompletnej rodine. Preto žiadala, aby rozsudok bol zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého Q., ktorý žiadal prvoinštančný rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že pri rozhodovaní o výživnom na mal. Q. je potrebné zobrať do úvahy aj skutočnosť, že prebieha konanie o určenie výživného na syna L.. Naviac, matka maloletého dieťaťa s navrhovanou úpravou styku súhlasila.

6. Kolízna opatrovníčka maloletého Q. vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedla, že v priebehu konania navrhovali určiť výživné na mal. Q. mesačne sumou 80 eur a pripojila sa k návrhu otca na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. V odvolacom konaní žiadajú, aby o výške výživného rozhodol súd podľa vlastnej úvahy s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa a doporučovali výrok o styku otca s maloletým dieťaťom potvrdiť v celom rozsahu.

7. Vo vyjadrení matky maloletého dieťaťa ku všetkým vyjadreniam k odvolaniu matka uviedla, že žiada o určenie výživného na mal. Q. mesačne sumou 80 eur a tým súhlasí aj s návrhom kolízneho opatrovníka. Zotrvala na svojich predchádzajúcich stanoviskách uvedených v odvolaní.

7. Stanovisko k vyjadreniam zaujal aj otec maloletých detí, ktorý poukázal na to, že na výživu na syna L. je povinný uhrádzať mesačne sumou 150 eur, a preto považuje sumu 60 eur na mal. Q. za primeranú.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 CMP a § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu vo vzťahu k mal. Q. podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

9. Podľa § 100 CMP s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

10. V prejednávanej veci je základom konanie o rozvod manželstva. Toto konanie bolo právoplatne ukončené dňa 17.5.2017. Podľa citovaných zákonných ustanovení bolo potrebné upraviť rodičovské práva a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Medzičasom mal. L. sa stal plnoletým. Mal. Q., o ktorom bolo pôvodne rozhodované, ostáva maloletým dieťaťom.

Vo vzťahu k tomuto dieťaťu platí už právoplatná úprava rodičovských práv a povinností vo vzťahu k zvereniu dieťaťa do osobnej starostlivosti, kde právoplatne bol mal. Q. zverený do osobnej starostlivosti matke. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2017.

Predmetom konania ostala úprava plnenia vyživovacej povinnosti zo strany otca na mal. Q. a úprava styku rodičov s mal. Q..

11. Pri určení výšky výživného sa vychádza z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pri stanovení výživného na dieťa vyživovacia povinnosť zaťažuje oboch rodičov a trvá do času, kedy maloleté dieťa nie je schopné samo sa živiť. Zákonná vyživovacia povinnosť každého rodiča neznamená mechanickú rovnosť, vychádza z ich individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov podľa § 75 Zákona o rodine.

V konaní treba nevyhnutne zisťovať výdavky rodičov, pravidelné či nepravidelné platby spojené s bývaním, stravou, ošatením, starostlivosťou o domácnosť, inými vyživovacími povinnosťami, splátkami, výdavkami na výkon povolania. Súd prihliada aj na to, že rodič berie na seba majetkové riziká.

Pri určení výživného opodstatnené potreby dieťaťa, ktoré možno očakávať, musia byť uspokojené. Miera potrieb dieťaťa závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, zdravotného stavu, záujmov, talentu, formy prípravy na budúce povolanie. Je priamo determinovaná aj životnou úrovňou rodičov. Zohľadniť treba aj osobný výkon starostlivosti o dieťa a starostlivosť o spoločnú domácnosť.

Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom jednoznačne vyplývajú majetkové pomery oboch rodičov, s ktorými sa prvoinštančný súd vysporiadal. Matka mal. Q. bola od 20.10.2017 nezamestnaná a podľa vlastného tvrdenia a predložených listinných dôkazov poberala podporu v nezamestnanosti v sume 210 eur mesačne šesť mesiacov. Pracovný pomer ukončila, pretože tak, ako sama uviedla na pojednávaní, pracovala v Slovenskej pošte, a.s. a pracovný pomer ukončila dohodou, pretože jej nevyhovovala pracovná doba, pretože pracovala aj do siedmej večer. Tvrdila, že dostala odstupné vo výške 3000 eur. Absolvovala niekoľko rekvalifikačných kurzov a tvrdila, že od 1.6.2018 nastúpi do práce, ale na kratší čas, zrejme na dohodu o vykonaní práce. Z listín, ktoré sa nachádzajú v spise matka poberala od otca svojich detí mesačne sumu 150 eur a ďalej si privyrobita roznášaním letákov 100-120 eur mesačne. Financovala všetky potreby svojich detí tak, ako to zistil prvoinštančný súd. Po tom, čo dostala odstupné, uhradila dlh na pôžičke a uhradila staršiemu synovi L. školné na rok vo výške 690 eur na súkromnej strednej škole. Uhradza všetky náklady na byt a na energie a ostatné výdavky na maloleté deti. Na mal. Q. v škôlke mesačne uhradza viac ako 50 eur a taktiež uhradza

potreby plnoletého L.. Otec mal. Q. je zamestnaný ako živnostník a dodáva zásielky Slovenskej pošty ako doručovateľ. Daňový základ pre výpočet dane v roku 2017 bol 8.236,47 eur, čo podľa vyjadrenia otca predstavuje 686 eur mesačne. Z tejto sumy uhrádza za vlastné bývanie 140 eur a energiu 12,50 eur, t.j. polovicu nákladov, pretože byt obýva spolu so svojou priateľkou. Uhrádza pôžičku a zabezpečuje si oblečenie a hygienické potreby. Potvrdil, že prispieva synovi L. výživné mesačne sumou 150 eur.

Tieto okolnosti neboli zo strany účastníkov konania tvrdené inak a nikto tieto okolnosti v priebehu prvoinštančného konania ani nespochybňoval.

Preto odvolací súd je toho názoru, že všetky okolnosti, ktoré sú dôvodné pre určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na mal. Q. boli zistené dostatočne, bola akcentovaná priorita platenia výživného, a to nielen na mal. Q., ale aj na staršieho L., ktorému medzičasom bolo určené výživné zo strany otca na sumu 150 eur mesačne. Na strane otca nebolo zistené, že by sa vzdal výhodnejšieho zamestnania, prípadne že by disponoval s väčším majetkom, než ako deklaruje svoje príjmy. Preto odvolací súd považuje stanovené výživné za primerané, keď suma 60 eur mesačne zatiaľ zodpovedá potrebám mal. Q., možnostiam a schopnostiam otca, počtu jeho vyživovacích povinností (dvaja synovia). Je potrebné tu poukázať na okolnosť, že matka maloletého dieťaťa bola pôvodne zamestnaná v Slovenskej pošte, a.s., kde ukončila sama pracovný pomer, podľa jej vyjadrenia na základe dohody kvôli deťom. Bližšie svoje nepriaznivé pracovné podmienky nepreukázala a v tomto štádiu konania sa ukončenie práce zo strany matky javí skôr ako krok, ktorý bol subjektívneho charakteru, ktorý nie je možné pri hodnotení jej majetkových pomerov vyhodnotiť inak ako krok nerozvážny, kde sa zbavila možnosti trvalého pracovného pomeru a určitých sociálnych istôt. Podľa jej tvrdenia absolvovala rekvalifikačné kurzy a hľadá si prácu na kratší pracovný úväzok. Táto okolnosť bude mať vplyv na výšku jej príjmu a na jej životnú úroveň, od ktorej sa samozrejme odvíja aj životná úroveň maloletých detí.

Stanovená výška výživného odráža potreby maloletého dieťaťa, pričom zohľadňuje aj rozdielnosť potrieb medzi mladším maloletým Q. a starším súrodencom L., ktorý je už plnoletý, na ktorého bolo určené výživné mesačne sumou 150 eur. Pri mal. Q. takto stanovené výživné pri zmene pomerov je možné na základe dohody rodičov alebo rozhodnutia súdu ho zmeniť. V súčasnej dobe pokiaľ dieťa je v materskej škole, kde sa dieťa pripravuje ešte len na vstup na základnú školu, suma 60 eur zodpovedá potrebám dieťaťa. Matka neuviedla žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali zohľadniť ich pri stanovení uvedenej sumy.

Je pravdou, že pri určovaní výživného je vždy potrebné prihliadnuť aj na to, ktorý z rodičov, akou mierou zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa. Osobná starostlivosť matky o mal. Q. bola samozrejme zohľadnená. Matka mal. Q. venuje svoj čas počas celého obdobia, kedy sa o dieťa stará. Je preto potrebné túto okolnosť zohľadniť.

Nezanedbateľnou okolnosťou je aj skutočnosť, že otec odišiel zo spoločnej domácnosti a túto v celom rozsahu zabezpečuje taktiež matka dieťaťa.

V priebehu konania plnoletosť nadobudol syn L., ktorý žije v domácnosti s matkou, otec prispieva na jeho výživu sumou 150 eur mesačne.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti odôvodňujúce určenie výživného a kritéria určenia jeho výšky odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd stanovil výživné na sumu 60 eur ako primeranú vzhľadom na oprávnené potreby dieťaťa, možnosti a schopnosti rodičov, ich vyživovacie povinnosti. Preto odvolací súd v napadnutom výroku o výživnom rozsudok podľa § 387 ods. 1 písm. a/, b/ CSP potvrdil.

12. V priebehu konania otec mal. Q. namietal, že matka mu bráni stykať sa s dieťaťom. Matka túto okolnosť nepoprela, dokonca aj v odvolaní tvrdila, že ide o dobro dieťaťa, aby sa dieťa nestretalo s otcovou priateľkou, čo má na dieťa negatívny vplyv.

Rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom. Kontakt dieťaťa a rodiča je významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa. Keďže sa rodičia o styku s dieťaťom, mal. Q. nedohodli, povinnosťou súdu bolo tento stav upraviť tak, aby bol sledovaný najlepší záujem dieťaťa v závislosti od jeho veku, zdravotného stavu, denného režimu, školskými a mimoškolskými aktivitami, zohľadňujúc vzdialenosť bydliska rodičov, časovú odlúčenosť, citovú viazanosť ale aj vzájomný vzťah oboch rodičov. Je v záujme, aby dieťa poznalo nielen prostredie matky, ale aj prostredie svojho otca, aby rodinné vzťahy a právo dieťaťa na poznanie svojho otca ostalo zachované a aby aj právo otca na styk s dieťaťom nebol marený. Preto je namieste, aby bol upravený styk otca s maloletým Q. pravidelne tak, aby sa mohol následne aj realizovať, pretože matka tak, ako to sama prezentovala pred prvoinštančným súdom, ale aj v odvolacom konaní, mieni v styku syna s otcom brániť, pokiaľ otec realizuje svoj kontakt za prítomnosti svojej priateľky. Uvedené pri realizácii styku nie je dôvodná a nie je možné vzhľadom na zmenu pomerov v rodine zakazovať styk otca s dieťaťom, pokiaľ otec nadväzuje sociálne kontakty s inými ľuďmi a mieni

si usporiadať svoj osobný život. Dieťa má právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, teda v tomto prípade otec, má právo na pravidelné informácie o svojom dieťati na udržiavanie kontaktov a na styk s dieťaťom. Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď styk otca s mal. Q. upravil. Úprava kontaktu je rozsahom v tomto čase primeraná a zodpovedá zákonným kritériám. Nenamietal ju žiaden z účastníkov.

Preto odvolací súd potvrdil aj výrok o úprave styku otca a mal. Q., kedy nie je dôvod tento styk žiadnym spôsobom obmedzovať, čo je v súlade s ust. § 387 ods. 1 písm. a/, b/ CSP.

13. Ako správny potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CSP, v spojení s ust. § 396 CSP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.